

Spørgsmaal 2.

Er der Tilfælde, hvor det efter indvundne Erfaringer findes uheldigt, at der samtidig kan ydes en Person Hjælp i Henhold til mere end een af de ovenfor omtalte Forsørgelses- eller Forsikringslove? De vigtigste Tilfælde bedes nævnt.

Under dette Spørgsmaal, som — for Kommunernes Vedkommende — kun er blevet sparsomt besvaret, er til en vis Grad anført Besvarelser vedrørende det Omfang, hvori Alimentationshjælp findes at burde have Fattighjælps Virkning (og derved forhindre Modtagelsen af forskellige Understøttelsesformer, der ikke kan nydes sammen med egentlig Fattighjælp). Saadanne Besvarelser er imidlertid ved Bearbejdelsen — for Ensartethedens Skyld — overførte til Spørgsmaal 8 (hvor de fleste Besvarelser af denne og beslægtet Art forekommer), hvorfor der i saa Henseende henvises til dette. Til Spørgsmaal 2 er iøvrigt henført Besvarelser, der vedrører indbyrdes vidt forskellige Omraader indenfor Lovgivningen. By- og Sogneraadene har i et vist Omfang besvaret Spørgsmaalet med »Ja« uden nærmere at angive, hvilke Tilfælde der motiverer denne Besvarelse. Det er for dette Spørgsmaals Vedkommende (i Modstrid med den ved Bearbejdelsen fulgte Hovedregel, se foran) anset for at være af en vis Interesse, at saadanne Svar medtages i Opgørelsen, uanset at de maaske ikke alle hviler paa faktisk indvundne Erfaringer. Den Anskuelse, at der i et givet Trangtilfælde kun bør kunne ydes Hjælp efter een Lov, maa antages at have en vis Tilslutning, og kan begrundes ved Henvisning baade til praktiske Hensyn og til Faren for Misbrug af det nugældende System, og de omtalte »Ja«-Besvarelser synes at være Udtryk for denne Tankegang.

Af *Institutionernes* Svar beskæftiger flere sig med Spørgsmaalet om samtidig Nydelse af Invaliderende og Arbejdsløshedsunderstøttelse. Invalidforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygenævnet udtaler, at det synes noget uklart, om de to Former for Hjælp kan nydes samtidig og henstiller Forholdet til Overvejelse. Invalidforsikringsretten henleder Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør tilvejebringes særlige Bestemmelser der hindrer samtidig Ydelse af de to Former for Hjælp. Arbejdsdirektoratet og Arbejdsnævnet udtaler, at »da man vel i Almindelighed maa gaa ud fra, at en Person, som oppebærer Invaliderende, vil være uskikket til regelmæssig Erhvervsvirksomhed, danner antagelig Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 13 fornøden Hjælp til enten at udelukke saadanne Medlemmer af Kasserne (d. v. s. Arbejdsløshedskasserne) eller overføre dem til hvilende Medlemsret, men en nøjere Præcisering af Forholdet mellem de to Love var dog ønskelig. Muligvis bør der dog aabnes en Dispensationsret, saaledes at der, hvor den tilstedeværende Formodning om manglende Evne til regelmæssig Erhvervsvirksomhed afkræftes, gives Adgang til nydende Medlemsskab i Kasserne. — For Aldersrentenydere er en saadan Fremgangsmaade gennemført ad administrativ Vej.«

Om Forholdet mellem Invalidforsikringen og Ulykkesforsikringen udtaler Arbejderforsikringsraadet, at der efter Raadets Formening ikke ved Invaliderentens Beregning bør kunne tillægges Rente med tilbagevirkende Kraft for noget Tidsrum, i hvilket den paagældende i Henhold til Ulykkesforsikringsloven har oppebaaret Dagpenge, der er beregnet efter normal eller henved normal Arbejds løn, hvorfor der heller ikke bør kunne ydes Forskud paa Invaliderende, medens den paagældende oppebærer saadanne Dagpenge.

Forholdet mellem Invalidforsikringen paa den ene Side og Syge- (og Ulykkes-) forsikringen paa den anden Side omtales af Invalidforsikringsretten, Invalidforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet. De 3 sidstnævnte gør opmærksom paa, at medens Invaliderentenydere i det højeste kan oppebære 1 Kr. daglig i Pengehjælp af en Sygekasse eller som fortsat Hjælp efter Fattiglovens § 63, kan Invaliderentesøgende som Dagpengehjælp eller fortsat Hjælp o. s. v. oppebære indtil 6 Kr. daglig, og derefter,